

Joanna Krauze-Karpińska

"O >>Poczciwości

Biuletyn Polonistyczny 32/1 (112), 261

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PIASECKI Zdzisław: Współtwórca Młodej Polski tatrzańskiej. Garść uwag nie tylko o Wacławie Rolicz-Liederze. "Zeszyty Naukowe WSP Opolo". Filologia polska XXV, Opolo 1986 s. 61-69.

Artykuł przypomina termin "Młoda Polska tatrzańska", wprowadzony przez T. Boya-Żeleńskiego. Przytoczono opinie poetów z przełomu XIX i XX wieku, dotyczące roli Tatr w literaturze, a także krytyków współczesnych (K. Wyka, J. Kolbuszewski, M. Podraza-Kwiatkowska), którzy pisząc o sztuce Młodej Polski zwracali uwagę na różne znaczenia i interpretacje terminu. Za prekursora "literatury tatrzańskiej" uznawany był Franciszek Nowicki, ale także Stanisław Witkiewicz i Wacław Rolicz-Lieder, "u którego do głosu doszło po raz pierwszy symboliczne widzenie gór".

BP/112/95

A.B.

PICCHIO Riccardo: O "Pocziwości" od Albertiego do Reja. Tłum. A. Kreisberg. "Rocznik Komieji Historycznoliterackiej PAN w Krakowie". R. 1987: 24 s. 69-82.

Autor, przekonany, że Mikołajowi Rejowi nie była obca literatura włoskiego humanizmu (echa "Zodiacus Vitae" Palingeniusa w twórczości poety), uważa, iż istnieje możliwość ustalenia związków tematycznych między dziełem Leona Baptysty Albertiego "Libri della famiglia" a Rejowym "Żywotem człowieka pościwego". Choć brak konkretnych danych na potwierdzenie bezpośrednich wpływów (przeciw ich istnieniu zdaje się świadczyć włoski język utworu Albertiego), jednak podobna konstrukcja bohatera, wspólny obu dziełom schemat idealnego żywota, a nade wszystko dochowanie przez obydwu twórców wiary zasadom humanizmu przedreformacyjnego skłaniają do uznania zbieżności tematycznych i kompozycyjnych utworów za nieprzypadkowe.

BP/112/96

J.K.-K.